

„No, Dany, stalo sa, musíme si sadnúť a dohodnúť sa na presných pravidlách, dobre?“ prehovoril Jáchym ako nejaký politik. „Našťastie to dobre dopadlo.“

Trochu som sa zasekla. Hmm, toto mi ešte nejakú dobu budú vyhadzovať na oči. Inak by sa predsa zasmiali alebo si zo mňa spravili psinu.

Pokrčila som plecami. Už som Jáchyma poznala. Skritizujú ma v krčme, on ma bude trochu hájiť a nakoniec sa zhodnú, aká je to zapeklitá vec, mať v skupine speváčku.

Nemám páru prečo, ale zrazu sa mi vybavil fyzikárov výklad o hromozvode. „Ešteže ma majú,“ povedala som si v duchu a celkom ma to pobavilo.

Hneď pri pódiu na mňa čakala Žofka.

„Prečo si nespievala viac, veď poznáš päť ďalších piesní od Pink, Amy Winehouse, mohla si dáku pridať!“

„Chaloši ich nechcú hrať. Ale to je v poho. Tak čo povieš?“

„Hej, bolo to fajn, ale mala by si spievať aj sama,“ opakovala Žofka.

Stopla som ju.

„Nerieš, pokecáme potom, hm? Musím za našimi.“

Vydala som sa k rodičovskému stolu. Mama ma objala ako najväčší poklad.

„Nabudúce mi dáš autogram, Dany,“ plesala.

„Môžem hneď, hoci aj na tento podpivník,“ smiala som sa.

„Ale škoda, že si nespievala viac sama,“ dodala mama.

Aha, ďalší kolovrátok. Teraz aby podobný postreh pridal aj tatko.

No ten sa zdvorilo usmieval, potriasol mi pravicom a sypal frázy ako „zaujímavé, Dany, zaujímavé“. Vytušila som, že má kopec výhrad, ale v túto chvíľu mi to bolo jedno.

Mama zavolała Jáchyma a predstavila nám Ľuboša Macháča.

Otec mi krútiac hlavou naznačoval, že on za to nemôže, on ho nepozval.

„Pán Macháč si urobil čas, myslím, že by vám mohol poradiť,“ povedala mama.

Pán Macháč hrdinsky dopil víno, po ktorom ho asi bude páliť záha.